

Se fasader vittra under vätekorrosioner,
Se ruiner vittna om felaktiga beslut,
Bleka skuggor pekar på de civilisationer,
Som genom iskallt maktmissbruk till sist har rotats ut.

Vi samlas under norrsken för att skåda konsekvensen,
Vi väntade på frälsaren som aldrig någonsin kom,
Vi lyssnar ej till sansen eller till intelligensen,
Nu står vi på den punkt där vi ej mer kan vända om,

Aldrig vända om.

Jag hatar många saker på vår gudsförgätna jord,
Men mer än mycket annat hatar jag de fagra ord,
Som från kluven tunga lurar oss att lita på en best,
Den som hyllar leviatan,
Hatar jag mest!

Leviatan, Leviatan!

Man välejt att förneka gud och alla religioner,
Men tror på simpla människor som sagt sig veta mer,
Vi leds liksom en skock av får av herdens fagra toner,
Emot ett öppet slakthus som ingen utav oss ser,

En fri man är en hatad man som marginaliserad,
Blir mald av paragrafers ansiktslösa grottekvarn,
Och långsamt kvävd till döds och enligt planen reducerad
Omyndighetsförklarad och fräntagen sina barn.

Jag hatar många saker på vår gudsförgätna jord,
Men mer än mycket annat hatar jag de fagra ord,
Som från kluven tunga lurar oss att lita på en best,
Den som hyllar leviatan,
Hatar jag mest!

Man sorteras, konformerar, blir den gråa massans träl,
Accepterar, konsumerar, existerar utan själ

Jag hatar många saker på vår gudsförgätna jord,
Men mer än mycket annat hatar jag de fagra ord,
Som från kluven tunga lurar oss att lita på en best,
Den som hyllar leviatan,
Hatar jag mest!

Leviatan, Leviatan!
Leviatan, Leviatan!